

İz

– NERMİN... · 20 Şubat 2012

Kahkahalarını nereye sakladın öyle?

Uzaklığın bile yetmediği ırlıklık kokusu var tonunda.
Silinmeye yüz tutmuşken buradayım der gibi.
Merakındayım.
Sesin gelmiyor.
Derinlerin derinleştği kuyulardan.
Fayda etmez susman bilesin,
Gözlerin dile gelmiş anlatıyor.
Yorgun, bilgin, şaşmaz,
Klasik olsa da film şeridi gibi geçiyor hayat gözlerinin önünden.
Nereden mi biliyorum?
Haklısın, göz senin.
Ama...
Yansıyor,
Görüyorum,
Anlatıyor gözlerin.
Anlıyorum...
Biribirinin devamı gibi de arada kesik yüz çizgilerin,
Ne bakmakla ne yürümele bitmiyor.
Her takıldığım çizginden,
Bir anı, bir yaşanmışlık, bir anlatı kayıp düşüyor.
Sessizim,
Suskunum suskunluğuna...
Senin yangınlarına donuyor yüreğim, üşüyor...
Sorsam anlatacaksın biliyorum,
Yaşayacağız birlikte geçmişe doğru,
Bir çay demleyeceğiz geçmişine,
Oturacak yanımızda içerken yudum yudum,
Geçmişin dile gelecek,
Dinleyeceğim...
Ya ellerindeki çizgiler...
Yıllar mı çizdi bu deseni?
Yordu belkide yıprattı seni...
Ne yargılamak ne yaralamak seni,

Sorgularımın sebebi...

Sebebi;

Hayatın sende bıraktığı izlerin bendeki izleri...